

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๒/๒๕๖๘

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีร้องเรียนว่า ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม เพิ่มข้อกล่าวหาอาญาอื่น ทำร้ายร่างกาย และซ้อมทรมานเพื่อให้รับสารภาพ รวมทั้งไม่รับแจ้งความ

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ผู้ร้องเป็นนักโทษเด็ดขาดอยู่ที่เรือนจำกลางชลบุรี ร้องเรียนทางไปรษณีย์ตามคำร้องที่ ๒๐๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องก่อเหตุชิงทรัพย์ในท้องที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกร้อง โดยนำของกลางไปซ่อนแล้วกลับที่พัก ณ [REDACTED] รีสอร์ท [REDACTED] อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ต่อมาผู้ร้องได้ออกไปข้างนอกและกลับเข้าที่พักอีกครั้งในเวลา ๐๙.๓๐ น. พบผู้ถูกร้องรอจับกุมในข้อหาชิงทรัพย์และสอบถามเกี่ยวกับของกลางแต่ผู้ร้องให้การปฏิเสธ จากนั้นเจ้าของรีสอร์ทซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจภูธรบ้านบึง นำผู้ถูกร้องพร้อมกับผู้ร้องเข้าห้องพักเพื่อตรวจค้นแต่ไม่พบยาเสพติดหรือสิ่งผิดกฎหมาย จากนั้นเจ้าของรีสอร์ทออกจากห้องพัก ส่วนผู้ร้องถูกควบคุมตัวและสอบสวนในห้องพักประมาณ ๒ ชั่วโมง ระหว่างการสอบสวนมีผู้ถูกร้องเข้ามาในห้องพักเพิ่มอีกหลายคนและนำยาเสพติด (ยาบ้า) ๑๕๙ เม็ด พร้อมถุงซิปล็อคพลาสติกใส ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ๓๑ ถุง มาให้ผู้ร้องรับว่าเป็นเจ้าของ จากนั้นได้ร่วมทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้ร้องสารภาพในคดีชิงทรัพย์และสารภาพที่ซ่อนของกลาง ผู้ร้องได้รับบาดเจ็บบริเวณศีรษะและมีรอยขีดตามร่างกาย จึงรับสารภาพในคดีชิงทรัพย์พร้อมบอกที่ซ่อนของกลางแต่ถูกยึดข้อหาในคดียาเสพติด ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๓๐ น. ผู้ถูกร้องนำตัวผู้ร้องไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลพนัสนิคม แต่ผู้ถูกร้องเก็บใบรับรองแพทย์ไว้ นอกจากนี้ผู้ร้องได้แจ้งความกรณีถูกผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกาย แต่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่เป็นพนักงานสอบสวนไม่รับแจ้งความ จึงขอให้ตรวจสอบ

๑.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าวอาจเข้าข่ายการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน /และการกระทำ...

และการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงมีมติส่งเรื่องไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๔๐๑/๓๖๗๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาว่ากรณีของผู้ร้องเกิดขึ้นในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จึงส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายประจำสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี เพื่อดำเนินการต่อไป

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ หนังสือเรื่องร้องเรียนของผู้ร้อง ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๑.๒ หนังสือเรียนจากกลางชลบุรี ที่ ยธ ๐๗๔๑.๑/๔๐๕๔ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๓ หนังสือสำนักงานการสอบสวน สำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๓๓(อก)/๖๘๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ หนังสือสถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ที่ ตช ๐๐๑๗(ชบ).๕๙/๖๑๑๔ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) สำเนาบันทึกจับกุมผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๒) สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ที่ อส ๐๐๕๘(ชบ)/๖๘๒๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงผู้ถูกร้อง

๓) สำเนาบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๔) สำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของผู้ร้อง

๕) สำเนาแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ

๖) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ที่ ตช ๐๐๑๗(ชบ).๕๙/๓๙๖ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงอัยการจังหวัดชลบุรี

๒.๑.๕ หนังสือโรงพยาบาลพนัสนิคม ที่ ชบ ๐๐๓๓.๓๐๓.๓./๓๐๔๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๖ หนังสือสถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม ที่ ตช ๐๐๑๗(ขบ).๕๗/๕๑๙๖ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมเอกสารและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) วิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้อง ขณะจับกุม ณ [REDACTED] รีสอร์ท เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๒) วิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้อง ขณะเกิดเหตุประชາทัศน์ ณ บริเวณ [REDACTED] รีสอร์ท เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๓) สำเนาบันทึกจับกุมผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๔) สำเนาแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ

๕) สำเนาคำพิพากษาศาลจังหวัดชลบุรี คดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๑.๗ บันทึกถ้อยคำของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ เรือนจำกลางชลบุรี เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๗

๒.๑.๘ รายงานการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗

๒.๑.๙ บันทึกถ้อยคำทางโทรศัพท์ของครอบครัวผู้ร้อง (ปกปิดชื่อ) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

๒.๑.๑๐ บันทึกถ้อยคำทางโทรศัพท์ของเจ้าหน้าที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ และเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

ปรากฏตามความเป็นมาในข้อ ๑.๑ และผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้ร้องประกอบอาชีพก่อสร้าง ได้รับค่าจ้างวันละ ๘๐๐ บาท ผู้ร้องยอมรับว่าเสพยาเสพติดแต่ไม่ได้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด ในวันเกิดเหตุ ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายผู้ร้องประมาณ ๒ ชั่วโมง ด้วยการใช้อุปกรณ์ตีศีรษะ ใช้เชือกรัดคอจนสลบ จากนั้นเอาน้ำราดให้ตื่นและถามว่านำรถยนต์ (ของกลาง) ไปซ่อนไว้ที่ใด ผู้ร้องจึงบอกที่ซ่อนของกลาง แต่ก็ยังถูกตีด้วยไม้กระบองจนทำให้แขนบวมและศีรษะแตกแต่ไม่ได้เจ็บแผล วันถัดมา ผู้ถูกร้องนำตัวผู้ร้องไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลพนัสนิคม ซึ่งเมื่อครอบครัวผู้ร้องทราบเรื่องกรณีถูกทำร้ายร่างกายจึงได้ขอใบรับรองแพทย์จากผู้ถูกร้องเพื่อแจ้งความร้องทุกข์ แต่ผู้ถูกร้องปฏิเสธไม่ให้ใบรับรองแพทย์ดังกล่าว

/๒.๒.๒ ข้อเท็จจริง...

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

สถานีตำรวจภูธรพนัสนิคมซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้องมีหนังสือตามรายการเอกสารข้อ ๒.๑.๖ ขี้แจงว่า

๑) เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องได้บุกเข้าไปในบ้านของ [REDACTED] ในท้องที่อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ใช้อาวุธมีดปลายแหลมจี้บังคับ [REDACTED] ไม่ให้ขัดขืนและข่มขืนกระทำชำเราจนสำเร็จความใคร่ แล้วใช้อาวุธข่มขู่บังคับเอาเงินไป หลังจากนั้นจึงเอารถยนต์พร้อมกุญแจรถยนต์ และตู้นิรภัยสีน้ำตาลที่ภายในบรรจุทองคำและพระเครื่องของ [REDACTED] หลบหนีไป ในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๑๑.๑๕ น. ผู้ถูกร้องสืบสวนทราบว่า ผู้ร้องหลบหนีไปเช่าห้องพักอยู่ที่ [REDACTED] รีสอร์ท [REDACTED] อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ระหว่างวางกำลังซุ่มรอ ผู้ร้องขับซีเรียจกรยานยนต์กลับเข้ามาที่ที่พัก ผู้ถูกร้องจึงแสดงตัวเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจและควบคุมตัวผู้ร้องไว้ ตรวจค้นพบกุญแจรถยนต์ที่ผู้ร้องซิงไปวางอยู่ในตะกร้าหน้ารถจักรยานยนต์ จากนั้นได้ตรวจค้นห้องพักซึ่งผู้ร้องเช่าอยู่เพียงลำพังโดยมีผู้ร้องนำการตรวจค้น พบยาเสพติด (ยาบ้า) ๑๕๙ เม็ด พร้อมถุงซิปล็อคพลาสติกใส ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ๓๑ ถุง วางอยู่บนโซฟาภายในห้องพัก ระหว่างนั้นผู้ร้องยอมรับว่าได้ก่อเหตุชิงรถยนต์ไปจากบ้านของ [REDACTED] และนำไปซุกซ่อนไว้ในป่ายุคาลิปตัสที่ตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม ผู้ถูกร้องจึงให้ผู้ร้องพาไปยึดของกลางดังกล่าว พบรถยนต์พร้อมด้วยตู้นิรภัยสีน้ำตาล ซึ่ง [REDACTED] ยืนยันว่าเป็นของตน นอกจากนี้ ระหว่างการจับกุม ผู้ร้องถูกประชาชนซึ่งคาดว่าป็นญาติผู้เสียหายรวมประชาทัณฑ์ โดยผู้ถูกร้องเป็นฝ่ายเข้าไปห้ามปราม

๒) ในวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องได้ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ร้องพบสารเสพติดเมทแอมเฟตามีน โดยผู้ร้องสารภาพว่าเสพยาเสพติดก่อนไปก่อเหตุ ผู้ถูกร้องได้จัดทำบันทึกการจับกุมพร้อมแจ้งข้อกล่าวหาว่า กระทำความผิดฐานบุกรุกเคหสถานและชิงทรัพย์ในเคหสถาน โดยมีอาวุธ จำหน่ายโดยการมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (ยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการกระทำเพื่อการค้า และเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พร้อมทั้งแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาให้ผู้ร้องทราบในชั้นจับกุม ผู้ร้องให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

๓) ภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงจากการสอบปากคำ [REDACTED] ประกอบกับผู้ถูกร้องตรวจที่เกิดเหตุที่บ้านผู้เสียหาย พบผ้าปูที่นอนในห้องที่เกิดเหตุมีคราบของเหลวและกระดาศชำระจึงเก็บไว้เป็นหลักฐาน และส่งตัว [REDACTED] ตรวจร่างกาย แพทย์ให้ความเห็นว่าได้ผ่านการร่วมประเวณี และเมื่อส่งคราบของเหลวดังกล่าวไปตรวจพบว่าตรงกับสารพันธุกรรมของผู้ร้อง จึงแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมว่ากระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลัง

/ประทุษร้าย...

ประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ซึ่งเป็นการสอบสวนโดยชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง^๑

๔) สำหรับกรณีผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายเพื่อได้รับสารภาพ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ร้องไม่ได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกร้องเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว อีกทั้งกรณีที่นำตัวผู้ร้องไปโรงพยาบาลเป็นการเก็บตัวอย่างสารพันธุกรรมเพื่อเปรียบเทียบกับพยานวัตถุที่เก็บได้ในที่เกิดเหตุ ไม่ใช่การนำตัวไปตรวจร่างกายเพราะถูกทำร้ายร่างกายตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑) สถานีตำรวจภูธรบ้านบึง

๑.๑) ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๗(ชบ).๕๗/๖๗๕๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๖ แจ้งสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงว่า ได้สรุปสำนวนการสอบสวนพร้อมกับมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ตามรายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ความผิดฐานจำหน่ายโดยการมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (ยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการกระทำการเพื่อการค้า และเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ซึ่งอยู่ในอำนาจการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวมายังสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงเพื่อดำเนินคดีกับผู้ร้อง

๑.๒) สถานีตำรวจภูธรบ้านบึงได้รับไว้เป็นคดีอาญาที่ [REDACTED] โดยมอบหมายให้ [REDACTED] เป็นพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี และได้สอบสวนพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรพนสนิมคม ในฐานะผู้กล่าวหา และ [REDACTED] ในฐานะพยาน พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีได้พิจารณาถึงปริมาณยาเสพติดของกลางประกอบกับการมีถุงพลาสติกไว้เพื่อแบ่งยาเสพติดออกจำหน่าย พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำการเพื่อการค้า จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานจำหน่ายโดยการมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยไม่ได้รับอนุญาตและเป็นการกระทำการเพื่อการค้า เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นผู้ซบเซพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนกฎหมาย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีได้แจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวและแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาให้ผู้ร้องทราบ ณ เรือนจำกลางชลบุรี โดยผู้ร้องให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีได้รวบรวมพยานหลักฐานสรุปสำนวนพร้อมกับมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ร้องส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี /เพื่อดำเนินการ...

^๑ มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง การแจ้งข้อหาตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา

เพื่อดำเนินการ ทั้งนี้ ในวันแจ้งข้อกล่าวหา ไม่พบร่องรอยบาดแผลตามร่างกายของผู้ร้อง แต่ผู้ร้องได้
ปรึกษากรณีที่ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกาย

๒) เรือนจำกลางชลบุรี

เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เวลา ๑๘.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ได้ตรวจ
ร่างกายแรกรับของผู้ร้อง พบว่า สุขภาพร่างกายแข็งแรง อาการทั่วไปปกติ มีบาดแผลก่อนเข้าเรือนจำ
โดยมีรอยแตกบริเวณศีรษะประมาณ ๒ เซนติเมตร รอยฟกช้ำบริเวณต้นแขนข้างขวาและหลังขาข้างขวา
โดยผู้ร้องอ้างว่าเกิดจากการเข้าจับกุมของผู้ถูกร้องและถูกทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ

๓) โรงพยาบาลพนัสนิคม

เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล
พนัสนิคมเป็นประเภทผู้ป่วยนอก จากใบตรวจรักษาของผู้ร้องระบุว่า ผู้ร้องแจ้งว่าถูกทำร้ายร่างกาย
โดยไม่ทราบอาวุธ ถูกตีบริเวณศีรษะ พบแผลถลอกตามร่างกาย และผลการตรวจร่างกายพบว่า ผู้ร้อง
ถูกทำร้ายร่างกายโดยการใช้กำลังกาย และอาวุธไม่ทราบชนิดตีศีรษะ ไม่สลบ จำเหตุการณ์ได้ ไม่อาเจียน
ตำรวจพามาตรวจร่างกาย

๒.๒.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) วิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่
๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เวลา ๑๑.๑๖ น. ความยาว ๒ นาที ๓ วินาที ณ [REDACTED] รีสอร์ท
ปรากฏภาพผู้ร้องสวมเสื้อยืดสีแดง กางเกงขาสั้นเลยหัวเข่า ถูกใส่กุญแจมือ นั่งบนพื้นในลักษณะ
ท่าเหยียดขา โดยมีกระเป๋าน้ำตาลวางอยู่ข้างผู้ร้อง ภายในพบถุงซิปล็อคพลาสติกใสบรรจุยาเสพติด
โดยมีผู้ถูกร้อง ๓ นาย กำลังแจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิของผู้ต้องหาพร้อมกับสอบถามถึงของกลางที่ผู้ร้อง
นำไปซ่อน โดยไม่ปรากฏภาพเจ้าหน้าที่ใช้กำลังด้วยความรุนแรงต่อผู้ร้อง ในบางช่วงผู้ถูกร้องได้ขยับ
โทรศัพท์เข้าไปใกล้กับผู้ร้อง แต่ไม่พบบาดแผลหรือรอยฟกช้ำที่ศีรษะ คอ แขน และขา

๒) วิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่
๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ความยาวประมาณ ๓ วินาที ณ บริเวณ [REDACTED] รีสอร์ท
ปรากฏภาพเหตุการณ์ประชาชนเข้าไปรุมประชาทัณฑ์ผู้ร้อง ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้าไปห้ามปราม

๓) วิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่
๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ความยาว ๗ นาที ๕๔ วินาที ณ ห้องคุมขังของสถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม
ปรากฏภาพผู้ร้องสวมใส่เสื้อยืดสีขาว กางเกงขาสั้นเลยหัวเข่า นั่งอยู่บนเก้าอี้ และผู้ถูกร้องกำลังอ่าน
คำให้การให้ผู้ร้องฟัง โดยไม่ปรากฏภาพผู้ถูกร้องใช้กำลังด้วยความรุนแรงต่อผู้ร้อง และไม่พบบาดแผล
หรือรอยฟกช้ำที่ร่างกายของผู้ร้อง

๔) เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ ณ จังหวัด
ชลบุรี ดังนี้

/๔.๑) เข้าพบ...

๔.๑) เข้าพบผู้ถูกร้อง ณ สถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ว่า ในวันเกิดเหตุมีเจ้าหน้าที่ผู้ถูกร้อง ๒ ชุด โดยผู้ถูกร้องชุดแรกทราบว่ามีผู้ร้องได้หลบหนีไปที่ห้องพัก ณ [redacted] รีสอร์ท จึงได้ติดตามผู้ร้องไปก่อน จากนั้นผู้ถูกร้องชุดที่สองได้ตามมาภายหลัง เมื่อพบกับผู้ร้องซึ่งขณะนั้นมีอาการมีเมายาเสพติดได้ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ก่อเหตุข่มขืนกระทำชำเราและชิงทรัพย์ จึงได้นำตัวผู้ร้องเข้าไปในห้องพักเพื่อทำการตรวจค้น พบยาเสพติดวางอยู่บนโซฟาภายในห้องพัก ผู้ร้องได้ชี้ของกลางและรับสารภาพในชั้นจับกุม ใช้เวลาในการตรวจค้นประมาณ ๓๐ นาที ถึง ๑ ชั่วโมง ภายหลังจากออกจากห้องพัก ได้มีญาติผู้เสียหายหลายคนเข้ามารุมประชาทัณฑ์ผู้ร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องได้เข้าห้ามปรามและถูกทำร้ายร่างกายด้วยเช่นเดียวกัน ในส่วนบาดแผลของผู้ร้อง พบรอยถลอกลักษณะเหมือนหกล้มซึ่งมีทั้งรอยแผลใหม่และรอยแผลเก่าบริเวณแขน ขา และศีรษะ รวมถึงผู้ร้องไม่ได้อ้างความร้องทุกข์กรณีถูกผู้ร้องทำร้ายร่างกาย นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องได้มอบไฟล์วิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ร้องขณะแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ณ ห้องคุมขังของสถานีตำรวจภูธรพนัสนิคม เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

๔.๒) เข้าพบ [redacted] ซึ่งเป็นเจ้าของ [redacted] รีสอร์ท และเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ณ [redacted] รีสอร์ท สรุปได้ว่า ผู้ร้องได้เข้าห้องพักประมาณ ๒ - ๓ วันก่อนวันเกิดเหตุ ต่อมา [redacted] ได้รับแจ้งจากผู้ถูกร้องว่า ผู้ร้องได้ก่อเหตุข่มขืนกระทำชำเราและชิงทรัพย์แล้วหลบหนีมาอยู่ที่ [redacted] รีสอร์ท ผู้ถูกร้องจึงเข้ามาเพื่อหาตัวผู้ร้องระหว่างนั้นผู้ร้องเข้ามาในรีสอร์ทและมีอาการคล้ายกับมีเมายาเสพติด ผู้ถูกร้องได้แสดงตัวและควบคุมตัวผู้ร้อง ซึ่งผู้ร้องมีอาการขัดขืนแต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องใช้กำลังเกินกว่าเหตุต่อผู้ร้อง จากนั้นผู้ถูกร้องได้พาผู้ร้องเข้าไปตรวจค้นในห้องพักของผู้ร้อง ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าห้องพักของผู้ร้องก่อนที่ผู้ร้องจะมาถึงเนื่องจาก [redacted] ไม่อนุญาต ระหว่างการตรวจค้นห้องพัก มีญาติผู้เสียหายประมาณ ๑๐ คน พยายามจะเข้าไปในห้องพักแต่ [redacted] ห้ามไว้ ใช้เวลาตรวจค้นประมาณ ๒๐ - ๓๐ นาที เมื่อผู้ร้องออกจากห้องพักได้เกิดเหตุขุมนขึ้นเนื่องจากญาติผู้เสียหายเข้าไปรุมประชาทัณฑ์ผู้ร้อง โดยผู้ถูกร้องได้ห้ามปรามแล้ว อย่างไรก็ตาม การบันทึกภาพกล้องวงจรปิดจะจัดเก็บภาพเคลื่อนไหวได้ไม่เกิน ๑ เดือน ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเกินระยะเวลา ๑ เดือน จึงทำให้ไม่มีบันทึกภาพเคลื่อนไหวในวันเกิดเหตุเก็บไว้

๔.๓) เข้าพบ [redacted] ณ อำเภอพนัสนิคม สรุปได้ว่า [redacted] รู้จักกับผู้ร้องเนื่องจาก [redacted] และผู้ร้องเคยเรียนหนังสือที่เดียวกัน ปัจจุบัน [redacted] ทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ และจะกลับบ้านในช่วงวันหยุด หลังจากผู้ร้องก่อเหตุ ผู้ถูกร้องแจ้งว่าผู้ร้องหลบหนีไปอยู่ที่ [redacted] รีสอร์ท [redacted] และญาติจึงได้ติดตามไปด้วย เมื่อไปถึง เจ้าของรีสอร์ทห้ามไม่ให้เข้าไปในบริเวณห้องพักของผู้ร้องซึ่งผู้ถูกร้องกำลังตรวจค้น แต่เมื่อผู้ร้องเดินออกมาจากห้องพัก [redacted] และญาติจึงเข้าไปรุมประชาทัณฑ์เนื่องจากโกรธแค้นที่ผู้ร้องข่มขืนกระทำชำเรา [redacted]

๕) เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้โทรศัพท์สอบถามข้อเท็จจริงจากบุคคลในครอบครัวผู้ร้อง (ปกปิดชื่อ) สรุปได้ว่า ผู้ร้องไม่ได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวนานแล้ว โดยไม่ทราบว่าผู้ร้องพักอยู่ที่ใด ที่ผ่านมารอบครัวเคยถูกผู้ร้องข่มขู่เอาเงินเพื่อไปซื้อยาเสพติด เนื่องจากผู้ร้องไม่ได้ทำงาน ครอบครัวของผู้ร้องและครอบครัวของ [redacted] รู้จักกันเนื่องจากค้าขายที่ตลาดเดียวกัน ประกอบกับผู้ร้องกับ [redacted] รู้จักกันตั้งแต่เด็ก ในวันเกิดเหตุได้รับแจ้งจาก [redacted] ครอบครัวผู้ร้องจึงเดินทางไปที่บ้านของ [redacted] แต่ไม่ได้ไปที่ [redacted] รีบรอดเนื่องจากไม่ทราบว่าผู้ร้องพักและถูกจับที่ใด รวมถึงขณะที่ผู้ร้องถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวน ผู้ร้องไม่ได้โทรศัพท์ติดต่อกับครอบครัว แต่ได้ไปเยี่ยมผู้ร้องภายหลังจากถูกฝากขังที่เรือนจำกลางชลบุรี (ไม่ทราบวันที่แน่ชัด) ซึ่งผู้ร้องได้แจ้งว่าถูกผู้ถูกร้องและญาติผู้เสียหายทำร้ายร่างกายโดยใช้ไม้หน้าสามตีที่แขน พร้อมทั้งแสดงบาดแผลให้ดู ได้แก่ ศีรษะแตก คิ้วแตก และรอยขีดที่แขน อีกทั้งในวันเกิดเหตุผู้ถูกร้องไม่พาไปพบแพทย์ ผู้ร้องจึงร้องขอให้ผู้ถูกร้องพาไปพบแพทย์ในวันถัดมา ทั้งนี้ ผู้ร้องแจ้งด้วยว่าประสงค์แจ้งความกรณีที่ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกาย โดยขอให้ครอบครัวไปขอใบรับรองแพทย์ที่โรงพยาบาลพนัสนิคม แต่โรงพยาบาลไม่ให้และให้ไปขอจากผู้ถูกร้องแทน อย่างไรก็ตาม ทางครอบครัวไม่เคยไปขอใบรับรองแพทย์จากผู้ถูกร้องหรือแจ้งความกรณีที่ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายผู้ร้อง

๖) พนักงานเจ้าหน้าที่โทรศัพท์สอบถามความคืบหน้าจากเจ้าหน้าที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ และเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ สรุปว่า ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายประจำสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีได้รับเรื่องไว้ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นคำร้อง [redacted] โดยอัยการผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานหรือพฤติการณ์ว่า ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายหรือใช้ความรุนแรงต่อผู้ร้อง จึงได้ยุติเรื่อง

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องด้วยการทำร้ายร่างกายและซ้อมทรมานเพื่อได้รับสารภาพ ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ และเพิ่มข้อกล่าวหาอาญาอื่นหรือไม่ รวมทั้งไม่รับแจ้งความกรณีที่ผู้ร้องถูกผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายหรือไม่ อย่างไร โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘^๒ บัญญัติให้บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายไร้...

^๒ มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

โหดร้ายไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ ๗^๓ ซึ่งได้ให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกทรมาน หรือได้รับการประตบัติ หรือถูกลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้า ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๕^๔ ได้บัญญัติไว้ว่า เจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่กายหรือจิตใจเพื่อให้ได้มาซึ่งคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำ ถือเป็นความผิดฐานกระทำการทรมาน ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประตบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment: CAT)

๓.๒ กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาแยกเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

๓.๒.๑ ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องด้วยการทำร้ายร่างกายและซ้อมทรมานเพื่อให้รับสารภาพซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ และเพิ่มข้อกล่าวหาอาญาอื่นหรือไม่ อย่างไร พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑) เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องได้รับแจ้งเหตุว่า ผู้ร้องบุกรุกเข้าไปในบ้าน [REDACTED] ณ อำเภอพนสนิมคม แล้วข่มขืนกระทำชำเรา [REDACTED] พร้อมกับชิงทรัพย์ของ [REDACTED] แล้วหลบหนีไป ผู้ถูกร้องสืบสวนทราบว่า ผู้ร้องหลบหนีไปยังห้องพัก ณ [REDACTED] รีสอร์ท อำเภอบ้านบึง จึงได้นำกำลังไปล้อมรอ เมื่อผู้ร้องกลับถึงห้องพัก ผู้ถูกร้องจึงเข้าไปแสดงตัวและควบคุมตัวผู้ร้อง โดยมีเจ้าของ [REDACTED] รีสอร์ทซึ่งเป็นพยานเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวให้การว่า ผู้ร้องแสดงอาการขัดขืนแต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องใช้กำลังเกินกว่าเหตุในขณะที่เข้าควบคุมตัวผู้ร้อง ต่อมาเมื่อผู้ถูกร้องพาผู้ร้องตรวจค้นห้องพักที่ผู้ร้องเช่าพักเพื่ออาศัยเพียงลำพัง พบยาเสพติดพร้อมถุงซิปล็อคพลาสติกใส กรณีจึงถือเป็นการกระทำ

/ความผิด...

๑๓๑

๑๓๑

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้

^๓ ข้อ ๗ บุคคลจะถูกทรมาน หรือได้รับการประตบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือต่ำช้ามิได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลจะถูกใช้ในการทดลองทางการแพทย์ หรือทางวิทยาศาสตร์โดยปราศจากความยินยอมอย่างเสรีของบุคคลนั้นมิได้

^๔ มาตรา ๕ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้กระทำหรือบุคคลที่สาม

๑๓๑

๑๓๑

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำการทรมาน

ความผิดซึ่งหน้าที่ผู้ถูกร้องมีอำนาจจับผู้ร้องได้โดยไม่ต้องมีหมายจับตามมาตรา ๗๘ (๑) ประกอบมาตรา ๘๐^๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒) เมื่อผู้ถูกร้องตรวจค้นห้องพักเสร็จสิ้นแล้ว ได้แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมสิทธิของผู้ต้องหาให้ผู้ร้องทราบ และจัดทำบันทึกการจับกุมเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓^๖ ผู้ร้องรับทราบข้อกล่าวหาและให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรอง ผู้ถูกร้องได้สรุปสำนวนการสอบสวนพร้อมกับความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีในความผิดฐานบุกรุกเคหสถาน ช่มชื่นกระทำชำเรา ซึ่งทรัพย์ในเคหสถานโดยมีอาวุธ และจำหน่ายโดยการมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (ยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการกระทำเพื่อการค้า และเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

๓) ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดเหตุในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรบ้านบึง จึงอยู่ในอำนาจการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวไปยังสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงเพื่อ...

^๕ มาตรา ๗๘ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้ใดโดยไม่ต้องมีหมายจับหรือคำสั่งของศาลนั้นไม่ได้ เว้นแต่ (๑) เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าดังได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐

ฯลฯ

มาตรา ๘๐ ที่เรียกว่าความผิดซึ่งหน้านั้น ได้แก่ความผิดซึ่งเห็นกำลังกระทำ หรือพบในอาการใดซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้วสด ๆ

อย่างไรก็ดี ความผิดอาญาดังระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้ ให้ถือว่าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งหน้าในกรณีดังนี้

ฯลฯ

(๒) เมื่อพบบุคคลหนึ่งแทบจะทันทีทันใดหลังจากการกระทำผิดในถิ่นแถวใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุขึ้นและมีสิ่งของที่ได้อาจมาจากการกระทำผิด หรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำผิด หรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของผู้นั้น

^๖ มาตรา ๘๓ ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่ถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับแล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าวแต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป

ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับพร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย

ฯลฯ

บ้านบึงเพื่อดำเนินคดีกับผู้ร้องตามกฎหมาย เมื่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงได้สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานกรณียาเสพติดแล้วเสร็จ ได้แจ้งข้อกล่าวหากับผู้ร้องในความผิดฐานจำหน่ายโดยการมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยไม่ได้รับอนุญาตและเป็นการกระทำเพื่อการค้า เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นผู้ขี้บขี่รถเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนกฎหมาย รวมทั้งได้แจ้งสิทธิของผู้ต้องหาให้ผู้ร้องทราบ ณ เรือนจำกลางชลบุรี จากนั้นได้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นควรสั่งฟ้องให้พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี

๔) เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามข้อ ๒) และข้อ ๓) ข้างต้น ประกอบกับวิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องขณะถูกจับกุมภายในห้องพัก ซึ่งไม่ปรากฏภาพว่าผู้ถูกร้องใช้ความรุนแรงต่อผู้ร้องและไม่ปรากฏภาพร่องรอยบาดแผลบริเวณศีรษะ คอ แขน และขาของผู้ร้อง จึงไม่สอดคล้องกับคำกล่าวอ้างของผู้ร้องที่ว่าถูกผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายด้วยวิธีการเอาถุงดำคลุมศีรษะ ใช้เชือกรัดคอจนสลบและใช้น้ำราดให้ตื่น กรณีจึงเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้เพิ่มข้อกล่าวหาอาญาอื่นและไม่ได้ทำร้ายร่างกายผู้ร้องเพื่อได้รับสารภาพ

๕) กรณีบาดแผลของผู้ร้องที่เกิดขึ้นเห็นว่า จากข้อมูลทะเบียนประวัติผู้ต้องขังของเรือนจำกลางชลบุรี เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งรับตัวผู้ต้องขังเข้าใหม่ได้ตรวจร่างกายผู้ร้องพบบาดแผลรอยแตกบริเวณศีรษะประมาณ ๒ เซนติเมตร รอยฟกช้ำบริเวณต้นแขนข้างขวาและหลังขาข้างขวา แต่ไม่ปรากฏทราบว่าเป็นเหตุจากการกระทำของบุคคลใด รวมถึงจากใบตรวจรักษาผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลพนัสนิคมเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ พบบาดแผลถลอกตามร่างกาย ซึ่งผู้ร้องแจ้งว่าเกิดจากผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกาย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากคำให้การของเจ้าของ ■■■■■ รีสอร์ตและ ■■■■■ ซึ่งให้การสอดคล้องกันกับผู้ถูกร้องว่า เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจค้นภายในห้องพักและผู้ร้องออกจากห้องพัก ญาติผู้เสียหายหลายคนได้เข้าไปรุมประหัตประหารผู้ร้อง โดยมีผู้ถูกร้องห้ามปราม ประกอบกับมีวิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องขณะเกิดเหตุการณ์รุมประหัตประหารที่อาจเป็นเหตุให้เกิดบาดแผลของผู้ร้อง

๖) ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นได้อย่างแน่ชัดว่า ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายหรือใช้กำลังเกินสมควรแก่เหตุ รวมถึงยังไม่ปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทรมานหรือการกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ต่อผู้ร้อง กรณีจึงน่าเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องได้ปฏิบัติต่อผู้ร้องในขณะที่ทำการควบคุมตัว ตรวจค้น และจับกุม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและเหมาะสมแก่พฤติการณ์ ในชั้นนี้ จึงไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง

๗) ทั้งนี้ ในกรณีเดียวกันนี้ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายประจำสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีได้รับเรื่องไว้ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติ

/ป้องกันและ...

ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นคำร้อง ██████████
██████████ โดยพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานหรือพฤติการณ์ว่า ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกาย
หรือใช้ความรุนแรงต่อผู้ร้อง จึงยุติเรื่อง

๓.๒.๒ ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกร้องไม่รับแจ้งความกรณีที่ถูกผู้ถูกร้องทำร้าย
ร่างกาย อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องหรือไม่ อย่างไร พิจารณาแล้วเห็นว่า

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๗) เมื่อพนักงาน
สอบสวนได้รับคำร้องทุกข์จากผู้เสียหายว่ามีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้นทำให้ได้รับความเสียหายจากการ
กระทำความผิดอาญานั้น และมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ พนักงานสอบสวนจะต้องรับคำร้องทุกข์นั้น
และทำการสอบสวนเพื่อทราบเหตุพฤติการณ์และผู้กระทำความผิดเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ รวมถึง
จะต้องเริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้าโดยผู้ต้องหาไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วยตามมาตรา ๑๓๐^๗ แต่ข้อเท็จจริง
จากการตรวจสอบไม่ปรากฏว่า ผู้ร้องได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อผู้ถูกร้องกรณีที่อ้างว่าถูกผู้ถูกร้องทำร้าย
ร่างกาย สอดคล้องกับคำให้การของบุคคลในครอบครัวผู้ร้องซึ่งระบุว่า ผู้ร้องได้ขอให้ช่วยไปขอใบรับรอง
แพทย์ แต่โรงพยาบาลไม่ให้และให้ไปขอจากผู้ถูกร้อง แต่ทางครอบครัวผู้ร้องก็ไม่ได้ไปขอใบรับรองแพทย์จาก
ผู้ถูกร้องหรือแจ้งความดำเนินคดีต่อผู้ถูกร้อง ในชั้นนี้ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีการกระทำ
หรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๓ นอกจากประเด็นตามคำร้อง จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังพบว่า ผู้ถูกร้องมิได้
บันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องในขณะที่ควบคุมตัวและจับกุมผู้ร้องจนกระทั่งส่งตัวผู้ร้องให้พนักงาน
สอบสวนตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง^๘ ซึ่งถือเป็น
พยานหลักฐานที่สำคัญและเป็นหลักประกันในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้อง อย่างไรก็ตาม
พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับทราบถึงปัญหาอุปสรรคจากผู้ถูกร้องว่า เหตุการณ์ตามคำร้องเกิดขึ้นเมื่อวันที่
๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นวันภายหลังจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ
มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ แต่ขณะนั้นสถานีตำรวจภูธรพนัสนิคมยังมีข้อจำกัดในการ
จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การบันทึกภาพให้แก่ผู้ถูกร้อง ส่งผลให้ผู้ถูกร้องจำเป็นต้องใช้
โทรศัพท์ส่วนตัวในการบันทึกภาพและเสียง จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถบันทึกวิดีโอได้อย่างต่อเนื่อง
แม้ปัจจุบันผู้ถูกร้องมีอุปกรณ์สำหรับบันทึกวิดีโอครบทุกคนแล้ว แต่เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของ

/ผู้ต้องหา...

^๗ มาตรา ๑๓๐ ให้เริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้า จะทำการในทีใด เวลาใด แล้วแต่จะเห็นสมควร โดยผู้ต้องหา
ไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วย

^๘ มาตรา ๒๒ ในการควบคุมตัว เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องในขณะที่
จับและควบคุมจนกระทั่งส่งตัวให้พนักงานสอบสวนหรือปล่อยตัวบุคคลดังกล่าว เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถกระทำได้ ก็ให้
บันทึกเหตุนั้นเป็นหลักฐานไว้ในบันทึกการควบคุมตัว

ผู้ต้องหาและป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเช่นนี้อีกในอนาคต เห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี เพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๘ จึงมีมติดังนี้

๔.๑ ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายและซ้อมทรมานผู้ร้องเพื่อให้รับสารภาพ ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคคสุญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ และเพิ่มข้อกล่าวหาอาญาอื่นหรือไม่ ในชั้นนี้ ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๒ ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกร้องไม่รับแจ้งความกรณีผู้ร้องถูกผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายหรือไม่ ในชั้นนี้ยังไม่อาจรับฟังได้ว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๓ ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ โดยให้ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรีสั่งการและซักซ้อมความเข้าใจเจ้าหน้าที่ในสังกัดเกี่ยวกับการบันทึกภาพและเสียงในขณะจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหาเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคคสุญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเคร่งครัด

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลิกสี

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ